

1 Mózes 1

- 1 Kezdetben teremté Isten az eget és a földet.
- 2 A föld pedig kietlen és pusztá vala, és setétség vala a mélység Színén, és az Isten Lelke lebeg vala a vizek felett.
- 3 És monda Isten: Legyen Világosság: és lőn Világosság.
- 4 És Látá Isten, hogy Jó a Világosság; és Elválasztá Isten a Világosságot a setétségtől.
- 5 És nevezé Isten a Világosságot nappalnak, és a setétséget nevezé Éjszakának: és lőn este és lőn reggel; első nap.
- 6 És monda Isten: Legyen mennyezet a Víz között, a mely Elválaszsa a vizeket a vizektől.
- 7 Teremté Tehát Isten a mennyezetet, és Elválasztá a mennyezet alatt Való vizeket, a mennyezet felett Való vizektől. És úgy lőn.
- 8 És nevezé Isten a mennyezetet égnek: és lőn este, és lőn reggel, Második nap.
- 9 És monda Isten: Gyűljenek egybe az ég alatt Való vizek egy helyre, hogy tessék meg a Száraz. És úgy lőn.
- 10 És nevezé Isten a Szárazat földnek; az egybegyűlt vizeket pedig tengernek nevezé. És Látá Isten, hogy Jó.
- 11 Azután monda Isten: Hajtson a föld gyenge fűvet, Maghozó fűvet, Gyümölcsfát, a mely gyümölcsöt hozzon az ő neme szerint, a melyben legyen néki magva e földön. És úgy lőn.
- 12 Hajta Tehát a föld gyenge fűvet, Maghozó fűvet az ő neme szerint, és gyümölcstermő Fát, a melynek gyümölcsében mag van az ő neme szerint. És Látá Isten, hogy Jó.
- 13 És lőn este és lőn reggel, harmadik nap.
- 14 És monda Isten: Legyenek Világító testek az ég mennyezetén, hogy Elválaszszák a nappalt az Éjszakától, és legyenek jelek, és Meghatározói ünnepeknek, napoknak és esztendőeknek.
- 15 És legyenek Világítókül az ég mennyezetén, hogy Világítsanak a földre. És úgy lőn.
- 16 Teremté Tehát Isten a két nagy Világító testet: a nagyobbik Világító testet, hogy uralkodjék nappal és a kisebbik Világító testet, hogy uralkodjék éjjel; és a csillagokat.
- 17 És helyezteté Isten azokat az ég mennyezetére, hogy Világítsanak a földre;
- 18 És hogy uralkodjanak a nappalon és az Éjszakán, és Elválaszszák a Világosságot a setétségtől. És Látá Isten, hogy Jó.
- 19 És lőn este és lőn reggel, negyedik nap.
- 20 És monda Isten: Pezsdüljenek a vizek élő állatok nyüzsgésétől: és madarak repdessenek a föld felett, az ég mennyezetének Színén.
- 21 És teremté Isten a nagy Vízi állatokat, és mindazokat a Csúszó-Mászó állatokat, a melyek nyüzsgnek a vizekben az ő nemök szerint, és mindenféle Szárnyas repdesőt az ő neme szerint. És Látá Isten, hogy Jó.
- 22 És Megáldá azokat Isten, Mondván: Szaporodjatok, és sokasodjatok, és töltsétek be a tenger vizeit; a Madár is sokasodjék a földön.

23 És lőn este és lőn reggel, ötödik nap.

24 Azután monda az Isten: Hozzon a föld élő állatokat nemők szerint: barmokat, Csúszó-Mászó állatokat és Szárazföldi vadakat nemők szerint. És úgy lőn.

25 Teremté Tehát Isten a Szárazföldi vadakat nemők szerint, a barmokat nemők szerint, és a földön Csúszó-Mászó mindenféle állatokat nemők szerint. És Látá Isten, hogy Jó.

26 És monda Isten: Teremtsünk embert a mi képünkre és Hasonlatosságunkra; és uralkodjék a tenger halain, az ég madarain, a barmokon, mind az egész földön, és a földön Csúszó-Mászó mindenféle állatokon.

27 Teremté Tehát Isten az embert az ő képére, Isten képére teremté őt: Férfiúvá és Asszonyvá teremté őket.

28 És Megáldá Isten őket, és monda nékik Isten: Szaporodjatok és sokasodjatok, és töltsétek be a földet és Hajtsátok birodalmatok Alá; és uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain, és a földön Csúszó-Mászó mindenféle állatokon.

29 És monda Isten: Ímé néktek adok minden Maghozó fűvet az egész föld Színén, és minden Fát, a melyen Maghozó gyümölcs van; az legyen néktek eledelül.

30 A föld minden vadainak pedig, és az ég minden madarainak, és a földön Csúszó-Mászó mindenféle állatoknak, a melyekben élő lélek van, a zöld fűveket adom eledelül. És úgy lőn.

31 És Látá Isten, hogy minden a mit teremtett vala, ímé igen Jó. És lőn este és lőn reggel, hatodik nap.

1 Mózes 2

1 És elvégezteték az ég és a föld, és azoknak minden serege.

2 Mikor pedig elvégeze Isten hetednapon az ő Munkáját, a melyet alkotott vala, megszűnék a hetedik napon minden Munkájától, a melyet alkotott vala.

3 És Megáldá Isten a hetedik napot, és megszentelé azt; mivelhogy azon szűnt vala meg minden Munkájától, melyet teremtve szerzett vala Isten.

4 Ez az égnek és a földnek eredete, a mikor teremtettek. Mikor az Úr Isten a földet és az eget teremté,

5 Még semmiféle mezei növény sem vala a földön, s még semmiféle mezei fű sem hajtott ki, mert az Úr Isten még nem Bocsátott vala esőt a földre; és ember sem vala, ki a földet Mívelje;

6 Azonban Pára Szállott vala fel a földről, és Megnedvesíté a föld egész Színét.

7 És Formálta vala az Úr Isten az embert a földnek Porából, és lehelt vala az ő Orrába életnek leheltét. Így lőn az ember élő lélekké.

8 És ültete az Úr Isten egy kertet Édenben, napkelet felől, és abba helyezteté az embert, a kit Formált vala.

9 És nevele az Úr Isten a földből mindenféle Fát, tekintetre kedvest és eledelre Jót, az élet Fáját is, a kertnek közepette, és a Jó és gonosz Tudásának Fáját.

10 Folyóvíz jő vala pedig ki Édenből a kert megöntözésére; és onnét Elágazik és négy Főágra szakad vala.

11 Az elsőnek neve Pison, ez az, a mely megkerüli Havilah egész földét, a hol az arany terem.

12 És annak a földnek aranya igen Jó; ott van a Bdellium és az Onix-kő.

13 A Második Folyóvíz neve pedig Gihon; ez az, a mely megkerüli az egész Khús földét."

14 És a harmadik Folyóvíz neve Hiddekel; ez az, a mely Assiria Hosszában foly. A negyedik Folyóvíz pedig az Eufrátes.

15 És vevé az Úr Isten az embert, és helyezteté őt az Éden kertjébe, hogy Mívelje és őrizze azt.

16 És parancsola az Úr Isten az embernek, Mondván: A kert minden Fájáról Bátran egyél.

17 De a Jó és gonosz Tudásának Fájáról, Arról ne egyél; mert a mely napon ejéndel Arról, bizony meghalsz.

18 És monda az Úr Isten: Nem Jó az embernek egyedül lenni; szerzek néki Segítő Társat, Hozzá illőt.

19 És Formált vala az Úr Isten a földből mindenféle mezei vadat, és mindenféle égi madarat, és elvivé az emberhez, hogy Lássá, minek nevezze azokat; mert a mely nevet adott az ember az élő állatnak, az annak neve.

20 És nevet ada az ember minden baromnak, az ég madarainak, és minden mezei vadnak; de az embernek Hozzá illő Segítő Társat nem Talált vala.

21 Bocsáta Tehát az Úr Isten mély álmat az emberre, és ez elaluvék. Akkor kivön egyet annak Oldalbordái közül, és Hússal tölté be annak helyét.

22 És Alkotá az Úr Isten azt az Oldalbordát, a melyet kivett vala az emberből, Asszonynyá, és vivé az emberhez.

23 És monda az ember: Ez Már Csontomból Való csont, és testemből Való test: ez asszonyembernek nevezessék, mert emberből vétetett.

24 Annakokáért elhagyja a Férfiú az ő Atyját és az ő Anyját, és ragaszkodik feleségéhez: és lesznek egy testté.

25 Valának pedig mindketten Mezítelenek, az ember és az ő felesége, és nem szégyenlik vala.

1 Mózes 3

1 A Kígyó pedig ravaszabb vala minden mezei Vadnál, melyet az Úr Isten teremtett vala, és monda az asszonymak: Csakugyan azt mondta az Isten, hogy a kertnek egy Fájáról se egyetek?

2 És monda az asszony a Kígyónak: A kert Fáinak gyümölcséből ehetünk;

3 De annak a Fának gyümölcséből, mely a kertnek közepette van, azt Mondá Isten: Abból ne egyetek, azt meg se illessétek, hogy meg ne haljatok.

4 És monda a Kígyó az asszonymak: Bizony nem haltok meg;

5 Hanem tudja az Isten, hogy a mely napon ejéndetek Abból, megnyilatkoznak a ti szemeitek, és olyanok lesztek mint az Isten: Jónak és gonosznak Tudói.